

Openingspeech CAMRAS, 29 januari 2007 te Dwingeloo

Dr. Remco den Besten, voorzitter Stichting CAMRAS.

Dames en heren, vrienden en collega's,

Namens het C.A. Muller Radio Astronomie Station, afgekort als CAMRAS, heet ook ik u van harte welkom op dit symposium. Ik ga u niet lastig vallen met allerlei inhoudelijke en uitdagende materie. U zult die in de loop van de dag in meer dan voldoende mate tot u kunnen nemen. Aan mij is gevraagd een inleiding te geven omtrent CAMRAS.

Dames en heren,

Wij zijn hier aanwezig in een bijzonder stukje Nederland. Een stukje Nederland wat wetenschap, techniek, uitdaging, trots en toewijding met elkaar verbindt. Dit stukje Nederland is een broedplaats voor nieuwe en uitdagende ideeën. Dit voelt voor mij heel speciaal. Ik zal proberen om dit gevoel te verwoorden door iets over mijzelf te vertellen.

Als klein jongetje was ik gefascineerd door radiotechniek. Ik kom uit een echt Philipsnest en hing als kleuter aan de lippen van mijn opa die vertelde over zijn zelfgemaakte radio in de oorlog. Ik vond dat razend interessant. Samen met opa maakte ik mijn eerste kristalontvanger toen ik 6 was. Ik herinner me dat ik probeerde om Radio Veronica op te pikken maar ontdekte dat de gordijnrails als antenne niet voldeden. Ik spande een draad naar de dakgoot van de overburen, gebruikte de centrale verwarming als aarde en kon, zij het zachtjes, Veronica ontvangen. Waarom spande ik een draad naar de dakgoot van de overburen? Hoe wist ik eigenlijk dat wanneer je een langere draad zou spannen Veronica misschien wel te ontvangen zou zijn? Waarom luisterde ik niet gewoon naar Hilversum 3 want die kon ik toch met de gordijnrail ontvangen?

En, trouwens, waarom ging ik niet gewoon buitenspelen, net als de rest?

Dames en heren, nu terugkijkend, is het antwoord is heel simpel. Ik was een jonge reiziger in mijn eigen ontdekkingsstocht. Ik gebruikte mijn nieuwsgierigheid om mezelf te ontwikkelen, boeken te lezen en om nieuwe dingen te leren en te doen. Ik wilde begrijpen waarom dingen werkten zoals ze werkten. En ik werd beloond doordat ik weer iets extra's kon of een stapje verder kwam.

Dames en heren,

Ik heb het over **dát** gevoel. We zijn hier op een plek waar we niet alleen willen weten waarom iets werkt, maar vooral waar we vandaan komen en waar we naar toe gaan. Hier bij ASTRON versmelten filosofie, techniek, gevoel en geloof in elkaar.

Dames en heren,

Velen onder ons zullen het verhaal van de kristalontvanger en Radio Veronica herkennen en voelen. Echter, in West Europa sterven wij uit. Niet omdat we te oud zijn of omdat er geen middengolfzenders meer zijn of omdat Radio Veronica in 1974 is gestopt met haar uitzendingen. Nee, we sterven uit omdat we met steeds minder mensen weten op welke technische of natuurwetenschappelijke principes bepaalde dagelijkse toepassingen zijn gebaseerd. Welk kleinkind leert tegenwoordig nog van opa hoe je van een vuilniszak met twee bamboestokken en touw een vlieger maakt? Om over het nut van een kristalontvanger anno 2007 nog maar te zwijgen. Maar, het gáát mij ook niet om de vlieger of de kristalontvanger. Het gaat mij om de kiemen die interesse voor techniek en wetenschap kweken. Het gaat mij om die broedplaatsen. Te weinig jonge mensen in Nederland raken op een zodanige wijze geïnteresseerd in techniek of exacte wetenschappen, dat een vorming of opleiding in die richtingen voor hen in de rede ligt en dat ze daarmee bijdragen leveren aan onze economie en samenleving. We zien toe hoe Nederland samen

met Europa worstelt om de Lissabon-doelstellingen te halen maar ook hoe nieuwe economiën als India en China met gemak honderd duizenden jonge natuurwetenschappers per jaar afleveren. Natuurlijk geldt daar de Wet van de Grote Getallen maar als we het relativeren komen Nederland, Europa en Amerika er maar bekaaid af. Grote Europese en Amerikaanse technische ondernemingen beginnen zich zorgen te maken en luiden de noodklok.

Dames en heren,

Met het C.A. Muller Radio Astronomie Station, CAMRAS, willen we een bijdrage leveren om jong Nederland kennis te laten maken met techniek en wetenschap. We willen geïnteresseerden laten VOELEN wat het is om grensverleggend bezig te zijn met techniek en jezelf hiermee te ontwikkelen. CAMRAS wil een platform zijn waarbij je je samen met anderen kunt ontplooien. De Radiotelescoop met zijn schier oneindige toepassingen op technisch, wetenschappelijk of hobbymatig gebied staat hiervoor symbool. We zullen hier straks het een en ander over horen. Wat CAMRAS betreft is de schotel niet afgeschreven maar toe aan een nieuwe opdracht. Tijdens de zoektochten om te beoordelen wat er voor nodig was om de Radiotelescoop te restaureren kruisden in toenemende mate gelijkgestemden ons pad. Wellicht is de zoektocht niet het restaureren van de Radiotelescoop, maar het vinden van een manier om interesse bij de jeugd voor techniek en exacte wetenschap te kweken? Hoe het ook zij, om de restauratie-activiteiten rondom de Radiotelescoop in een perspectief te plaatsen en om het enorme project op hoofdlijnen te beheersen, is besloten om een Stichting op te richten. Deze Stichting zal vanmiddag door Minister Van der Hoeven worden geformaliseerd. De doelstellingen van de Stichting CAMRAS zijn kort en krachtig:

- Het restaureren en conserveren van de Dwingeloo radiotelescoop als industrieel monument.
- Het stimuleren van de interesse bij de jeugd voor techniek en exacte wetenschap.

- Het beschikbaar stellen van de Dwingeloo radiotelescoop aan de gemeenschap van (amateur)astronomen en radioamateurs.

Dames en heren,

U zult vandaag omtrent deze doelstellingen uitgebreid worden geïnformeerd door actieve vrijwilligers van CAMRAS. Bij voorbaat spreek ik mijn dank uit naar deze steeds groter wordende groep vrijwilligers. We geloven dat we onze doelstellingen gaan bereiken en ik weet zeker dat het vandaag een inspirerende dag zal gaan worden.

Ik reken op uw enthousiasme en hoop op uw steun !

Ik dank u voor uw aandacht.